મુંબઇ નાટક મંડલી.

હામાન

નાં

ગાયનો.

મુંબઇ:
મુંબઇ સમાચાર છાપખાનામાં છાપ્યું છે.

૧૮૮૯.

ીંમત આના બે.

૭૭૦૯

બનામે ખુદા.

૧.

કરંમ કર મેરે હાલપર અએ કરીમ,
તેરા નામ રહેમાન હુએ ઓર રહીમ—કરંમ૦
તુહી દોનો આલંમકા સુલતાંન હુએ,
જહાંમે નુંમયા તેરી શાંન હયે—કરંમ૦
ફના હોનેવાલા હયે સબ કારોબાર,
રહે નુર તેરા સદા આશકાર—કરંમ૦

૭૬૩૮

૨.

હમકોતો મનસુખ દેવા ભયો પ્રુજ દાતા.
કરે પીત ઉન સંગ—હંમકો૦
મઔલા પ્યારો શંમ ખુદા નામ જપોએ,
તન જોગમે રતીયોંકો સંદ્યાકર
રંગ દેત નયા રંગ—હંમકો૦

૩.

મયેં હું હજાર જાંનસે મઔલાકે નામપે ફીદા,
લએલોનહાર ધ્યાનમે કોઈ નહીં હયે દુસરા—મયેં હું૦
જાંનો માલસે નીસાર હું મયેં પારપે સદા,
ચમક રહા સહર શાંમ નુર જુલજલાલકા—મયેં હું૦
કયાહી સમજા જાર હયે શાંમે કીરદીગાર હયે,
તડપ રહા જગર જાન હાલ આશકાર હયે—મયેં હું૦

૪.

દાયંમ ડરના તુ નાદાંની-દીનમે ન મરના,
ધ્યાન ધરના, એજી હંમ ભરેં ભલા યાર બીન કયા હંમ—દાયંમ૦
ભલે હંમ બુરે હંમ વંહીં ચલના રે,
ઇતના જાંનના દારે ફાંનીમે સારે ફાની—દાયંમ૦
ધ્યાનકી તરંગ દીખા રંગ, જાંનમે ફરત ફીરત ગરમાઇ,
જો કોઇ શાદી નાશાદી—આબાદી બરબાદીમે પકડે હરસે.
ધ્યાંન, સબહીસે તોડ ઉન્હીસે જોડકે ડરત ગ્યાન તાસે,
રાજી રહે માલીક—દાયંમ૦

૫.

અમાંન તુ હામાનકો દીજીયે,
બંદા નવાજ રહેમાન કાદીર સુબહાંન.
દો જગકા તુ સુલતાન ફલક સામાંન મલક દરબાંન—અમાંન૦
હું બંદા તેરા આશકે જાર,
તેરી યાદમે શાદ ઔર અરકબાર,
તેરી રાહમે જાંનો માલ નીસાર,
તેરે નાંમસે કામ મુજેહ હરબાર,
અએ શાહીનશાહે હર દો જહાંન,
રહે હરઆંન અમાંન અમાંન અમાંન—અમાંન તુ હામાંન૦

૬.

આદંમ કયું રાજોતાનકો દેતે હયેં ઇલજામ,
કયા કુચ્છ ઉસને જોરસે ઇસે પોલાયા જાંમ.
આયા બશર વબાલમે ભુલા સો ભુલા હો સો હો,
આયા બદીકે જાલમે ભુલા સો ભુલા હો સો હો—આયા બશર૦

જીસકો કે લત ખરાબ હુયે જીન્દગીમે અજાબ હુયે,
નશાએ ગંજો માલમે ભુલા સો ભુલા હો સો હો—આયા બશર૦
નેક ખીયાલમે રહો નેકોંકે હાલમે રહો,
આદમો બદ ખીયાલમે ભુલા સો ભુલા હો સો હો—આયા બશર૦

૭.

બન બન મન મારે મયેં તો ભટકા પીર,
મયેં દુઃખ ભરીયાદીનન રાતકો છોડ નગર રહો ઘેરે જંગલવા;
પીર પીયાકે પએર પડું મોહે પીનેકો દેત મધવાકો નીર—બન૦

૮.

અલંમને ગંમને આન ઘેરા,
બાલકપનેમે બીન અન ધન તંન ઘરસોં ચલ નીકલા—અલંમને૦
સરાસર બે કલીયાં ઝેલા,
બેકલ બ્યાકુલ બીન અટકલ ચલ કલ બેકલ નીકલા—અલંમને૦
ખુદાપર સીગરે દ્યાંન મેરા,
પ્યાસા તન મન બન બન જલ ભુંન બીન જલ જલનીકલા—અલ૦

૯.

હુઈ એહ કએસી અલ્લાહુ લાચારી,
ગમોંસે જાંન હરઆંન હએ આરી—હુઈ એહ૦
રહા ન કોઈ ગંમ ખ્વાર બેચારા,
કરેગા હાથ અબ કઓન ગંમખ્વારી—હુઇ એહ૦
સુના ચમંનકી બદલી સુલતાની,
વાંહાપે ખએર ખએરાત હએજારી—હુઇ એહ૦
કઇ દીનોંસે ભુકા હું પ્યાસા,
કરૂં વાંહાંકે જાનેકી તઈયારી—હુઇ એહ૦

૧૦.

સોહાવે સખો આજ વલી સરતાજ,
સુનાવે કોઇ આજ વલી ભયો રાજ—સોહાવે૦

ગોકુલવાલા પ્યારા રે, ઈંદ્રાસનવાલા રે,
તીજે ભજ્યે માહારાજ—સોહાવે૦

૧૧.

નહીં આગાહ જો મુજસે વોહ મેરી શાંન કયા જાંને,
દીલે દાનાંકે ભેદોંકો કોઇ નાદાંન કયા જાને—નહીં આગાહ૦
બદનમે જાનકી સુરત હયે મેરા રાજ પોશીદા,
ભલા ફીર જાંનકી પચ્ચેછાંનકો અંનજાંન કયા જાને—નહી આગાહ૦
જો કોઈ અહેલે બાતીન હો વોહ મુજકો જાંન સકતા હય્યે,
જો જાહેર દેખતા હો વોહ મેરી પચ્ચેછાંન કયા જાંને—નહી આગાહ૦

૧૨.

બતા દે હમકો તુ હાલ પ્યારે કે તેરે દીલકો વખાલ કયા હયે—
યેહ ચ્યેહેરા તેરા જો ચાંદસા હયે, તો કયુંકર ઈસકો ગહંન લગા હયે.
બતા તો તેરા પીદર કાંહાં હયે, નીડર નીડર બોલ હાલ કયા હયે—બતા દે૦
ખીયાલ કયા હયે મલાલ કયા હયે, તુ સાફ કહેદે સવાલ કયા હયે,
મુરાદ હાસીલ હો તેરે દીલકી નીડર નીડર બોલ હાલ કયા હયે—બતા દે૦

૧૩.

તનમન આસ નીરાસ ભઈ મોરી,
કયા હાલ કહે મત બાવરીયા—તન મન આસ૦
છોડ પીદર બન બન ભટકે હમે,
જપેં રાંમ નામ દીન રય્યેન રંગીલે—તન મન આસ૦
ભુકે પ્યાસે તડપ રહે હંમ,
બીન જલ થલ જય્યેસે માછરીયાં—તન મન આસ૦

૧૪.

ચંમકી અય્યે ફરજંદ તેરી દીનદીનોં તકદીર હયે,
તખ્તે સુલતાંનીપે તેરે બાપકી તય્યોકીર હય્યે—ચંમકી૦

અએ મુજફ્ફર જાંન તેરા બાપ મયેં હામાન હું,
દેખ તુ અચછી તરહે પએછાંન કયું દીલગીર હયે—ચંમકી૦
દે મુલાજીમ ઇસિકો નહેલાકર સીતારોંકા લીબાસ,
અગ્રે ગંમમે ઇસ હમારે ચાંદકી તનવીર હયે—ચંમકી૦
• કયા હુઈ અએ જાંને મંન તેરી બહુંન ઓર વાલેદા,
જીન્દા હંયેં યા ઊનકો જંન્નતકી મીલી જાગીર હયે—ચંમકી૦

૧૫.

જબ તીરે સીતંમ ચર્ખે કોહુંનસે છુટા,
માં મર ગઈ દીલ અપના વતંનસે, છુટા—જબ તીરે૦
બરસોં રહે હંમ ભાઈ બહુંન આફતમે,
લુકમા ન ગદાઇકા દહુંનસે છુટા—જબ તીરે૦
ગુંમ હો ગઈ એકબારગી હંમશીરાભી,
અફસોસ મેરા સાથ બહુંનસે છુટા—જબ તીરે૦
પાબોસીએ હજરતસે સીતારા ચંમકા,
સુરજકી તરહે આજ ગહુંનસે છુટા—જબ તીરે૦

૧૬.

કોઈ સુનો મેરી ફરીયાદ,
ઇસ બનમે મુજપર ગુજરી હયે બેદાદ—હાય-હાય-હાય—કોઇ સુનો૦
એક તો મુજસે માં છુટી ઓર સબ છુટા ઘરબાર,
તીજે માંજાયા છુટા રેહે ગઇ મયેં લાચાર,
દુંનીયાંમે મુજસા કોઈ નહીં નાશાદ—હાય-હાય-હાય—કોઇ સુનો૦
હાય મયેં પએદા હોતેહી મર જાતી બેસામાંન,
યેહ દુખડા કયું ઝેલતી અધભરમે હયે જાન.
જંગલમે મેરી મીટ્ટી હયે બરબાદ—હાય-હાય-હાય—કોઈ સુનો૦
શેર કોઇ ખાએ મુજેહ યા કોઇ ડાલે માર,
છુટું ઇસ જંજાલસે મયેં દુઃખીયા લાચાર.
યેહ બનહી મેરા બંન જાએ જલ્લાદ-હાય-હાય-હાય—કોઈ સુનો૦

૧૭.

સુનો સદા યેહુ બારી બારી, કોઇ કરતા હયે આહોજારી,
ચલો સુને હકીકત સારો, કીસે જાંન હુઈ હયે ભારી.
મીલી મીલી લો એહ આજારી, ગમો અલંમમે હયે બેચારી,
કયું આઇ દીવાંની બંનમે-કયા સોંચ કીયાથા મંનમે૦
કુચ્છ જાંન હયે બાકી તંનમે;
ઇસે પાંનીકી હયે પ્યાસ, કુવા નહીં પાસ, યેહ હયે લાચારી,
યેહી કરતીથી આહોજારી-સુની સદા યેહ બારી બારી૦

૧૮.

મારે પડે હમ પ્યારી ફુબંનકે,
પ્યારી ફુબંનકે નાજુક બદંનકે—મારે પડે૦
ઇનકાર છોડો યકરાર જોડો,
દુલહા બનાંઉ જાઉં વારી દુલ્હંનકે—મારે પડે૦
મીસરી ખીલાદે શરબત પીલાદે,
બોસે દેડાલ પ્યારી પ્યારે દહંનકે—મારે પડે૦
દીલકા ગની હું ઘરકા ધની હું,
ગમ્જે દીખાઓ મોહે સારે જોબંન કે—મારે પડે૦

૧૯.

અરે આએ તોરે કામ—સદા નેકી,
ગમસે છુડાનેકી નેકી ન ભુલું રે,
નેકી ન છોડ નીકો નામ જમાનેકી—અરે આએ૦
લેકે નીકોઇ કોઇ નેક ન છોડે રે,
નેકી દીખાએગી આરાંમ-દીખા નેકી—અરે આએ૦

૨૦.

અરે મુંવે છોડ મોરી બાંઇ રે મુરકીયાં—
હાયરે પડી મયેં કએસી બલામે
છોડ મુઝે મોરી બાંઈ આઈ રે લટકોયાં—અરે મુવે૦

લેના ભલાઈ લેના બુરાઈ
કાંનમે જહાંનકે સુનાઇ રે ભનકોયાં—અરે મુવે૦

૨૧.

મેરા નસીબ્બ હયે સો ગયા, યેહ જીન્દાંમે રહેના ઓ યાર,
કીસીસે કયા કહેના—મેરા નસીબ૦
ફલકસે હંમપે કયા કયા જુલ્મકે બાદલ બરસતે હઐં—
નીસાનો અએશકી સુરતકો હમ હરદંમ તરસતે હઐં,
મીસાલે આએના સકતેમેં હઐં કયા બોલ સકતે હઐં,
ન જીતે હઐં ન મરતે હઐં યુંહી હરદંમ સીસકતે હઐં,
મેરી ખોરાક ગમ હો ગયા, યેહ રંજો ગંમ સહેના—ઓ યાર,
કીસીસે કયા કહેના—મેરા નસીબ૦

૨૨.

ગુનભરી ધુંન મોરી સુંન પ્યારે,
સાગરે શરાબ્બપર નજર ન અંએડો કર—ગુન ભરી૦
જાનકે તુ અંનજાંન બને કયું જાંન અએ જાંની કયું હારે,
શરાબ્બ પીના નેક કરી ના, સમજે હયેં દાના સારે—ગુન ભરી૦

૨૩.

પીદર દેતેહો કયું સીતંમપર સીતમ,
ગુજરતે હયેં હંમપર અલંમપર અલંમ—પીદર દેતેહો૦
કાંહાં કામે જંમ હયે કાંહાં જાંમે જંમ,
ના રખીયેગા જંમકે કદંમપર કદંમ—પીદર દેતેહો૦
કરંમ કીજીયે થા મેરા સર કલંમ,
પીયેં મીલકે બાદા બહંમ પર ન હંમ—પીદર દેતેહો૦

૨૪.

યેહ બદીમે પાયા ગમ અરે આદંમ,
બેદાર રહો હોશયાર રહો તુંમ નેકીમે હરદંમ—યેહ બદીમેં૦

ઈસ દીનકો લો પહેછાંન, કરો સામાન,
કરો ધ્યાંન જરા સુલતાંન બના ફીર કાંહાં રહા હામાન,
કરો હરદંમ રબકી યાદ, રહો દીલશાદ,
બદી કરનેવાલોંકો હોતી હયે મીટ્ટી યું બરબાદ.
જો દએોલતે તાબત પાએ,
ઈસ જહાંમે અશરત પાએ.
મર જાએ તો જંન્નત પાએ
નહો યાદ કરીમકી કંમ, અરે આદમ— યેહ બદીમે૦

૨૫.

હજાર શુક્ર હયે ખુદાએ દો જહાનકા,
જમા નએ સીરેસે રંગ બોસતાનકા.
અખીર બદ હુવા નતીજા બેઈમાનંકા,
ખુલા નસીબ એક નેક નઓ જવાંનકા.
જો કરતા હયે બદકારી-યું પાતા હયે વોહ ખ્વારી,
હાલ ગુજરા જો કુચ્છ સારા હામાનકા.
હએ શાહા મુજફ્ફર દાના—અબ રખો તાજ શાહાના,
સાયા ઈસપે હોવે સુબહાંનકા-હજાર શુક્ર૦

૨૬.

રહે દીલે દુઃખમે જીનુંની, કાંહાં દુઃખભરી મજલીસ યેહ બની
મુશકીલેં મુજેહ હયે યેહ દુની, યાંહાં અબતરી હરએકમે ઠની.
હયે હરચંદ દીલપર ઠાંની હો હરભજની રાંગ દરુની,
કરેં કયા હંમ કીસમત હયે દની—રહે દીલે૦

૨૭.

નાએકા સુનલે હાલત સારી બદકા મુહ કાલા,
નેકોંકી હો સુરત પ્યારી મુહપર ઊજીયાલા—નાએકા સુંનલે૦
બદજાતોંકો બદબાતોંમે આફતમે ડાલા,
નેકીવાલે હર સુરતમે ઊનસે હુંયે બાલા—નાએકા સુંનલે૦

નેકી દે તુજકોભી વોહ નેકી દેનેવાલા,
નેકીકા ગુલશાંનમે તેરે ફુલે ગુલલાલા—નાએકા સુંનલે૦

૨૮.

યા રબ ઇસકોભી નેકી દેદે આલા કરદે ફુરીં,
દુંનીયાંમે યેહ નોશાત પાવે ઓકબામે ખુલ્દે બરીં—યા રબ૦
હંમસે ઇનિદીનો ગરચે ઇસને બેજા બાતેં કરીં,
પર મયેં ઇસકો પસંદ કરકે બોલતી હું બેહેતરી.
ઇસિકી ખાતીર દોઆ હયે કરતી યેહ બંદી કંમતરીં,
દુર હોં ઇસકી બુરાઇયાં સબ જો હંયેં દીલમે ભરીં.
એક દંમ યેહ હો નહીં યાદસે ગાફીલ તેરી,
માલીક મેરે યેહી હાજત સુંનલે મેરી.
જાતમે અપની હોં યેહ હરએકસે ખરી.
ઔરતો હંયે સબ લઓંડીયાં ઇસકી ખઓફસે તેરે ડરીં.
લેકીન ઇસિમે બુરાઇયોંકી બાતેં હંયેં સબ ભરી—યા રબ૦

૨૯.

ચલન કર ભલે, માતા બાત સુંન તુ લે—ચલંન કર૦
નેકી બદી દોનોં હંયે પએદા,
વલે જએસા કરના વએસા ભરના દુંનીયાંમે ઠએરા.
તુ કહેના માન લે મેરા હોવે જો નેક ફુલે ફલે—ચલંન કર૦

૩૦.

ારી જારી કરને જો આએ-તુંમ આએ—બદકારી૦
જરર હો તંનકા મંનકા ધંનકા,
નજર ઇશ્વર જો ઊઠાએ જમાએ—બદકારી૦

૩૧.

સરવર અગર હંયે પાતે સરવરી ઇનિસાનોંકો હંયેં ખુશ કરતે,
કરકે બદીફૂર ઉનકે બેટે દુઃખ દે કર હંયેં દુઃખભરતે—સરવર૦

જબ્એસે અગલેસરવર થે નેકોમેનામાવર થે,
કયું નહીં કામ વો હો કરતે નેકીકા નહીં દંમ ભરતે—સરવર૦
બદકારીપર હો મરતે કયું નહીં રબ્બસે હો ડરતે,
બદકા નતીજા બદ હોતા હયે કયું હો ઇસમે હટ કરતે—સરવર૦

૩૨.

કયું જવાંની ખો રહે હો શાદમાંનીકે લીયે,
પીરીમે રોયા કરોગે ઈસિ જવાંની કે લીયે—કયું જવાંની૦
સુકતા હયે જબ્બ શજર ફૈર વોહ હરા હોતા નહીં,
વોહ કહાંની યેહ જવાંની પીરે ફાંનીકે લીયે—કયું જવાંની૦
આબ્બે રફતા નેહેરમે ફૈર લઅેાટ કર આતા નહીં,
પા નહીં સકતે ગુજશતા જીન્દગાંનીકે લીયે—કયું જવાની૦

૩૩.

સુંન અએ દીલદાર ગુલરૂખસાર જાંનેમન,
પરીદીદાર અએ ગંમખ્વાર જાંને મંન—સુંન અએ દીલદાર૦
યકાયક દીલ હુવા માઇલ કે ચલ કર મીલ,
રહે કયું રંડીયાંમે ખ્વાર જાંને મન—સુંન અએ દીલદાર૦
પીદર માદર અગર ખંજરસે કાટેં સર,
તો દેખું ખુલ્દકા ગુલજાર જાંને મન—સુંન અએ દીલદાર૦

૩૪.

નહો યેહ હંમસે, રહું સદા ખુશી જંમજંમસે, રહો તુંમ ગંમસે—નહોયેહ૦
મેશદરજાહોબરતર તુંમસે, મુજતર રહો તુંમ ગમસે—નહો યેહ હંમસે૦
કંમતર બને બરતર સરવરસે, કંમતર રહો તુંમ ગંમસે—નહો યેહ હું૦
બાંગી ન હોવે બેહતર સરસે, કયું કર રહો તુંમ ગંમસે—નહો યેહ હંમસે૦

૩૫.

પ્યારા તું હમ્એગા, મેરા.
હો ખુશી દીલસે તુ અએ પ્યારે,
પ્રીત નીભે અબ્બ મેરી તેરી દાયંમ—પ્યારા તું૦

હોવો જો કુચ્છ હલ તુમ્હારા, વોહી હોગ્યેગા હાલ હમારા,
નાજો અદાકે ફલકકા પ્યારા તારા તું હગ્યેગા
તન મન ધન સબ તુજપર હારૂં
નીસદીન પલછીન તુજપર વારૂં—પ્યારાં તું હગ્યેગા.

૩૬.

મગ્યેં તોરે વારી વારી તન મન ધન સબ તજકર
પીયારી પીયારી કાહે કાહે તુને મોંપે તન મન,ધન તજ દીનો–મયેં તોરે.
અરજ ગરજ મોરી સુંનો સુંનો ઇસઆંન
પ્યારી જાંન, પ્યારી જાંન, પ્યારી જાંન, સુંનો સુંનો.
નીસદીન પલછીન હરદંમ, ગીનગીન.
દીલદારી ગંમખ્વારી જાંનીસારી કરૂં પ્યારી
ઓ જાની જાની મોરી ધુંન તુંને જાંની તોરી સુન મગ્યેને માની
પ્યારી પ્યારી પ્યારી—મગ્યેં તોરે વારી.

૩૭.

હયે તુ લાલગ્યે ચમની,
આંખે આહુગ્યે ખુતની.
હુરમે અગ્યેસી અદા ન સુની,
નજાકતમે અજબ કામની—હગ્યે તુ લાલગ્યે.
તુ દીલકે મહેલોં બની બની,
તન મન ધન હંમદમ બની બની,
સુન સુન ગુન હુરમત ગની બની,
બનીબની મોરી કીસમત ધની બની—હયે તુ લાલગ્યે.

૩૮.

પ્યારે જાંની સુનો યેહે મેરી કહાંની,
દીલસે તેરી મગ્યેને જો બાંત યેહ માંની—પ્યારે જાની.
તેરા જો ફરમાં મેરા હયે ઈમાં,
આલંમમે હયે તુ લાસાંની—પ્યારે જાની.

૩૯.

સદ શુક્રકે ગુલજારે તમન્નાકા ખીલા ગુલ.
બુલબુલકે ખોલે ફુલ હજારોંમે મીલા ગુલ—સદ શુક્ર૦
શાદી ગુલે ગુલજારે વીજારતસે હુઇ હયે,
ગુલ ખાએ હજારોંતો મુસીબતસે મીલા ગુલ—સદ શુક્ર૦
હયે બુલબુલે દીલ જુલ્મે વજીરીસે હીરાસાં,
શાયદકે કરે બાગકે માલીકા ગીલા ગુલ—સદ શુક્ર૦
શાદીકા મેરે ગમ હો જો ઊસ ગુલકે પીદરકો,
મુમકીન નહીં મુરઝાએ ન ઈસિ ગમસે દીલા ગુલ—સદ શુક્ર૦

૪૦.

ખબર જો દે સુફી પરી તુ હમકો હુકમ વોહી હયે યજદાંકા,
ધુડકા, ઝીડકા, ઝટકા, પટકા, ગજબસે બાપ ઉદુ જાંકા—ખબર૦
નજર ન પીતકી કરી વાલીદને, હુકમ દીયા યું ફીદવીકો,
અરે જા મર જા હરજા પર જા, પીસર હયે બાપ ન તુ માંકા—ખબર૦
સફર બીદેસકા કરૂં મયેં મુજકો હુકમ જો દે તુ મરજીકા,
અરમાં, નીકલા, ગમ આ ચમકા અજબ હીસાબ હયે દોરાંકા—ખબર૦
અજબ નસીબસે મીલા હયે ફલ યેહ વસ્લકે બદલે હીજરાંકા,
સદમા, ફરના, જલના, મરના, બીછડકે તઆોર રહે જાંકા—ખબર૦

૪૧.

ક્યું કર જાંન રહે જાંનાં, જાંનાં જાનાં કહે જાંનાં,
તું મબીન જાંન કાંહાં જાએ, ખાનાં ગમકા સહે જાંનાં—ક્યું કર૦
જાંનકો જાંન રવાં જાંને આંસુ બંન કર બહે જાંનાં,
વીર્દ જાંન રહે જાંનાં ગાહે જાંનાં ગાહે જાંનાં.
અએશ મેરા તુ પસંદ ચાહે, જા જા રૂખસત હયે,
જીનેકી યેહી તો શકલ રહે—ક્યું કર જાંન૦

૪૨.

સોહે પીયાકે મનકો ગાનેકી ઉપજ તાંન,
લુભાવેરે જીયરવા, હંસાવે રૂલાવે જગાવે દીખાવે.
વોહ રબકી શાંન—સોહે પીયાકે૦
સુરેંકી ગીનતી સુંનો ન્યારી, તાંન ઊપજ પ્યારી પ્યારી,
ઇનસાંનો હયેવાંનો દેવો પરીજાંન.
હુરાંનો ગીલમાન શાદમાંન—સોહે પીયાકે૦

૪૩.

ખુબસુરત શાંન હયે રબકી,
બેહદ દેખન જાત નજરીયા.
આંખસે ઝટ ઝબકી છબકી—ખુબસુરત૦
પાએ જો છબકી સનદ નજરીયા,
વોહતો હો ઝટપટ રબકે ઢબકી—ખુબસુરત૦

૪૪.

ગુલગુલ બુંન બીન પ્યારકે નહો કોઈ જહાંમે,
ગુલશંન બીન અગીઆરકે નહો કોઈ જહાંમે—ગુલગુલ૦
નાચને ગાનેવાલી ગુલરૂં,
હંમદંમ બીન બદકારકે-નહો કોઈ જહાંમે—ગુલગુલ૦
નાચે બદીકા ભાવ બતાવે,
નીસદીન બીન ઇનકારકે-નહો કોઈ જહાંમે—ગુલગુલ૦

૪૫.

એ તોરી મદદપર હો કીરદીગાર,
કરંમકી રહે તોપે નેક નજરવા,
નગર નગર રહે હુંકમ ઢંઢોરવા—એ તોરી૦
ચમંન ચમંન ખીલેં ફુલંનકે હરવા,

ચમંને થમંનમેં રહે તું સીગરવા,
અમન ચએનસે શાંમો સહરવા,
રહે તેરે ગુલશંનમે દાયંમ બાહાર—એ તોરી૦

૪૬.

હોવેગા તેરા સર કલંમ, હંમપે બલા જો હો સો હો,
તેરાભી નાકમે હો દંમ, મેરા હયે કયા જો હો સો હો—હોવેગા૦
ક્યું રે તુ માનતા નહીં, મુજકો તુ જાંનતા નહીં,
બાતકો છાંનતા નહીં, છાંન લીયા જો હો સો હો—હોવેગા૦
મયેં હું વઝીરે નેકશાંન, મયેંભી હું દીલબરોંકી જાંન,
સુંનલે જરા લગાકે કાન, ખુબ સુંના જો હો સો હો—હોવેગા૦
મુજકો અગર સતાએગા, કરકે તુ કયા દીખાએગા,
મુફતમે મારા જાએગા, આઇ કજા જો હો સો હો—હોવેગા૦

૪૭.

આવો આવો આવો પીયા, આવો દેખો નાર નઈ,
છબ તેરી ન્યારી પ્યારી, મંત્રસા કછુ કુંક રહી—આવો આવો૦
છોડકે ભાગે સંગી સાથી, કયું કે રહે યેહ દીલ સુનોજી,
સંઈયાં લાગું પંઇયાં તોરે, તનકી મનકી હાર ભઇ—આવો આ૦

૪૮.

બીન યાર ગંમખવાર કોઈ નહીં,
અપના મદદગાર કોઈ નહીં—બીન યાર૦
હંમસી જહાંમે કએનો મકાંમે,
લાચાર કોઈ નહીં—અબ હંમસી લાચાર કોઇ નહીં—બીન યાર૦
હો શાદમાંનીસે જીન્દગાંની,
આસાર કોઇ નહીં—અબ અએસે આસાર કોઈ નહી—બીન યાર૦

૪૯.

અએ મેહેર બેવફા હુવા કયું મેહેર તેરા નામ—કીયા મેહેરકા ન કાંમ;
હાં મેહેર બંન જલાતી હયે તુ મુજકો સુબહોશાંમ જલતા રહું મુદાંમ
—અએ મેહેર૦
આંખોસે તુ ગીરા ચુકી આશકકો બએરસે—લડી આંખ ગએરસે,
અસ્મતમે દાગ ખા ચુકી પીકર બદીકા જાંમ—નેકી હુઈ તમાંમ—અએ
મેહેર૦
ફરમાઈ મુજસે શાહાને ઇસ શેહેરકે યેહ બાત—ન હો રંડી નેક જાત,
અફસોસ કયું મયેં બોલ ઊઠા નેકી મેં તેરા નામ—જીનદાં મીલા
મુકામ—અએ મેહેર૦
પહોંચા વઝીર શાહાકા ખીલવતમે તેરે પાસ—ફીર આયા બેહીરાસ,
લાયા નીશાંનીયાં તેરી હયેરત હયે લાકલાંમ—કયું કર કીયા યેહ
કામ—અએ મેહેર૦
અંગુસ્તરી કટાર, હયે રૂમાલ, તેરા માલ,—તસ્વીર બેમીસાલ,
દરબારમે હરએક થે મઓજુદ ખાસોઆમ—દેખી વોહ શએ તમાંમ—
અએ મેહેર૦
ખતજાંનીયો ન ઇસકો તુ અએ બદચલંનમે તાક—લીખતા હું મએં વીલાક
તુજકો અગર વઝીરને ફાંસા બીછાકે દાંમ—અબ મેરા લે સલાંમ—અએ
મેહેર૦

૫૦.

સંઇયાંકો છુડા કર મયેં લાગી ગુંઇયાં,
યા જાવું દર દર ફીર કર મર—સંઇયાંકો૦
તરસ તરસ રહેં કયું ઊન બીન હંમ,
કબ તક સહેં નીસદીન પલ છીન ગંમ.
તન મન અન ધન ઊન બીન તજ કર—સંઇયાંકો૦

૫૧.

સરવર આલી તુમપર જીઆ મએંવારી.
નેથાઓ કરત દુન્યા ફીરત ગુઇઆં ન કોઇ પ્યારી—સર૦

ચમન ચમન જએસે ફીરત ચકોરવા.
ચલત ચાલ જોબન મતવારી.
નજર પડત અગર નામપે, બદ કરદીઆ જીઆસે હારી-સર૦

૫૨.

ગુંઇયાંસે મોરી બતીયાંરે કહો કોઈ જાએ,
જાએરે જાએ સુનાએ—ગુંઇયાંસે૦
બંદી અએસી ગાઈ નાચી મન હર લીનો,
નઈ નઈ ફબંન દીખાએ—ગુંઇયાંસે૦
રહે પાકદામન ગર નાચ ગાકે,
નએ નએ મનસબ પાએ—ગુંઇયાંસે૦

૫૩.

મોરી ધુંન સુંનો સુંનો બરસત અશરત,
નીકસત મનસે ગુંન ગુનસે ધુંન ધુંનસે સુંન,
સુંન દહંનસે નુર બરસત—મોરી ધુંન૦
રખે હંમ પાક સાફ ગર દામંન,
મેહેરસા હો તંન મન ધંન રઓશંન,
નીસદીન પલછીન રહે મન રાહત.
રહત યેહી મન હસરત—મોરી ધુંન૦
શાહ તુમ સખીમેરા ગાનેકા કામ,
દોઆકે લીએ હાથ ઊઠાનેકા કામ.
ન મહેરૂંમ જાંઊં મયેં દરબારસે,
જો ચાહું વોહ પાઊં મયેં સરકારસે—મોરી ધુન૦

૫૪.

શાહા યેહ અજબ જમાના હયે,
હરએક અપના બેગાના હયે—શાહા યેહ૦
નાદાંનકી શાંન હયે આંન બની,
નુકસાંનમે હયે જો દાના હયે—શાહા યેહ૦

ઘોડા હયે ગધોંકે તવેલેમે,
જરકાર ગંધોંકા ખાના, હયે—શાહા યેહ૦
ગુલજારમે ઊલ્લુ બોલા હયે,
બુલબુલકા ઘર વીરાના હયે—શાહા યેહ૦

૫૫.

પ્યારસે બદલી કયું નજર તોરી—પ્યારસે૦
એકહી સફરમે અંખીયાં ફેરી, તન મન જલ જલ જાએ,
ચલતે નગરસે ભેદ બતાએ, કાહે મોહે બદ હએ દીખાએ નજર તોરી—
પ્યારસે બદલી૦
રંડીકે ઘરમે બતીયાં છેડી, હંમ સંગ દીલ મીલ જાએ,
બએરીને તોરી મત બહેકાઈ, મોહે દેખ કછું ન લજાએ નજર તોરી—
પ્યારસે બદલી૦

૫૬.

એજી સાહેબ નતીજા મીલ જાએગા,
તુમ્હે ઇસકા નતીજા મીલ જાએગા—એજી સાહેબ૦
એક એકકે બદલેમે સઓ સઓ રૂપએ લું,
ઓ દીવાંની ચુપ—નતીજા મીલ જાએગા૦
અચ્છી તરેહસે દેખીએ ઉસ આલી જાહાકો
દાગી કીયા હયે જીસકે રૂપે રશકે મહાકો.
અલ્લાહ સમઝે બેસવા તુજ રૂસીયાહકો,
બોહતાંન કયું લગાતી હયે એક બેગુનાહકો.
યેહ એક યકરાર ઇનકા સુનોજી,
ઓ દીવાંની ચુપ—નતીજા મીલ૦
પએછાંનો મુજકો ચશ્મસે અબરૂસે બાલસે,
શાયદ ઉતર ગઈહું તુમારે ખીઆલસે.
અલ્લાહ જીસકો દેતા હયે બીબી હલાલસે,
વોહ બાતભી તો કરતે નહીં હયે છીનાલસે.

ચકરાર દો હુવે કોઇ પુકાર દો.
એો દીવાંની ચુપ—નતીજા મીલ૦
દેખો મયેં અબભી કહેતીહું તુંમ કહેના માનલો,
યેહ બાત જાંન જાંનેકી હયેં ખુબ જાંનલો.
કયા બારબાર કહેતી હયે તું કહેના માનલો,
ખ્વાહી મખ્વાહી ચાહુનેવાલેકી જાંનલો.
ચકરાર પુરે તીન કોઈ સુંના દો
એો દીવાંની ચુપ—નતીજા મીલ૦

૫૭.

પડા કયું યેહ બશર જીન્દાંન.
હુઈ હું સુંનકે મયેં હયેરાંન.
કીસકો જલાયા, કીસકો સતાયા, કીસકો રૂલાયા આંન—પડા કયું૦
માલ ચુરાંના, જાલ બીછાંના, ચાલ જતાના જાંના,
ચોર પુરાંના, હયે પએછાંના, યા ડાકુ ઇનસાંન—પડા કયું૦

૫૮.

મયેં વોહી રંડી જલીલો ખ્વાર હું,
દેખીયે તસવીર સુરતદાર હું—મયેં વોહી૦
ઉસ કટાર અંગુશ્તરી રૂમાલકી,
મયહી માલીક અએ મેરે સરદાર હું—મયે વોહી૦
મેરા શૌહર યેહ અસીરે જુલ્ફ હયે,
યેહ મેરા દીલબર હયે મયેં દીલદાર હું—મયે વોહી૦
સરદાર બોજ કર્જકા સરસે ઊતારીએ,
ફીર ચહડકે દાર દારે બકાકો સીધારીયે.
ઊજરતકે મેરે સીધી તરેહ દામ લાઇયે,
ફીર હુકમે શાહેસે સુલીકી મેરાજ પાઇયે—મયેં વોહી૦

૫૯.

મેરે ગમકા તરાંના સુનીયે ફીસાંના અએ શાહેજીશાંન,
હયે યેહ જમાંના દુશમન પુરાંના—સુનીયે ફીસાના૦
આબીદ મેરા બાપથા ગયા જંગલમે હામાંન,
મેહેર મયેં ઉસકી લાડલી મેરા ભાઇ મુજફ્ફર જાંન.
મેરી માથી નાદીના દાંના યગાના—સુનીયે ફીસાના૦
માદર પહોંચી ખુલદમે રહે ભાઈ બહન નાદાંન,
ભીક જો લેને હંમ ગએ મેરા બીછડા વોહ ભાઈ જાન.
હુઈ ઊસ્સે જુદાઈ ગુજરા જમાના—સુનીયે ફીસાના૦
ભાઇકો મયેં ઢુંડતી ફીરી જંગલ કોહીસ્તાન,
હાલે જુદાઈ કયા કહું હુઈ દર દર મયેં હએરાંન.
ફીરી સહેરા બસહેરા બે આબોદાના—સુનીયે ફીસાંના૦
લાચારીસે રાતદીન ફીરતીથો હએરાંન,
એક તાજીર મરદુદસે ફીર બચા મેરા દામાંન.
હુવા નાએકાકે ઘર મેરા ઠીકાનાં—સુનીયે ફીસાના૦
તાલીબથી બદકાંમકી વોહ નાએકા બેઇમાંન,
ઇસ પ્યારે દીલજાંનકા કયા બયાં કરૂં એહસાંન.
મુજેહ વાંહાંસે લે આયા દે કે બજાંના—સુનીયે ફીસાના૦
શાદી ઇસ્સે હો ગઇ હયે યેહ શોહર જીશાંન,
ઇનિ હજરતકે હાથસે મીલા ઇસે યાંહાં જીન્દાંન.
મુજેહ ઇસિ બારગેહમે દાદ હયે પાના—સુનીયે ફીસાના૦

૬૦.

ઓ નાહંમવાર તેરે નામપર પએજાર,
તેરી સાંની નહીં કોઈ જાલીમ હયે બદકાર.
સેજા દરબાંન, ઇસિ ઇસીઆંન,
સુલી ઇસે દેદે જાકે હોવે યેહ ફીઆર—ઓ નાહંમવાર૦

૬૧

નેકીકા આખીર નેક મીલા સમર,
બદી હયે બુરા ચલંન—નેકીકા૦
બાગ હરા નજર પડા ફુલભરા ગુલશાન હયે સાર,
અબ્ર ઘેરા નગ્મસરા રવીશાપર આ કહે યેહ ફીરા.
ગુજરા ગુજરા સુંનો મુબારીક મેરા,
શુક્રે કરીમ ચમંનઆરા, ઉકા પુરા સખુંન સુનજા
ખીલા હયે ચમંન—નેકીકા૦